

ת"פ 1506/09/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד א.ג., הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 1506-09-16 מדינת ישראל נ' ג'
לפני כבוד השופט שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד אנ ג דנהירש

נגד

א.ג. - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד ניר אלפסה

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. הנאשם וגב' פ.ג. (להלן - פ') הינם זוג נשוי ולהם תשעה ילדים - שניים משותפים והיתר מנישואים קודמים של שניהם. הנאשם ופ' נישאו לפני כעשרים שנה, בא', ועלו ארצה לפני 13 שנים לערך. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום התגוררו השניים, יחד עם ילדיהם, בדירה ברח', אאאא (להלן - הבית).
2. בכתב האישום מואשם הנאשם בשלושה אירועים שבהם תקף - לפי הטענה - בני משפחה. שלושת האירועים התרחשו כולם בתוך הבית. תמצית כתב האישום הינה כלהלן:

אישום ראשון (להלן - האירוע הראשון):

העובדות:

ביום שישי 26.8.16 בשעה 22:30 או בסמוך לכך, בעוד הנאשם בהשפעת אלכוהול, תקף הנאשם את בתו ד', בת ה-17 (להלן - ד'), בכך שהכה בגופה באמצעות ידיו ובעט בה. תוך כדי שד' ניסתה להגן על עצמה בעט בה הנאשם בחוזקה, בבטנה, וכתוצאה מכך נפלה ד' לרצפה ונאנקה מכאבים.

הוראת החיקוק:

תקיפה סתם (קטין על ידי אחראי) - עבירה לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

אישום שני (להלן - האירוע השני):

העובדות:

כשבועיים עובר ליום 26.8.16, במועד שאיננו ידוע במדויק למאשימה, בעוד הנאשם בהשפעת אלכוהול, תקף הנאשם את פ' במיטתם בכך שהכה בחוזקה בגבה עם ברכו.

הוראת החיקוק:

תקיפה סתם (בת זוג) - עבירה לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

אישום שלישי (להלן - האירוע השלישי):

העובדות:

כשנה עובר ליום 26.8.16 כעס הנאשם על כך שבנו מ', בן ה-18 (להלן - מ'), משתמש במחשב נייד בסלון הבית. משלא הצליח הנאשם לכבות את המחשב, משך הנאשם את המחשב ותקף את מ' בכך שהכה בכתפו. הנאשם ניסה לחנוק את מ', בכך שהניח את ידו על צווארו, אך מ' הצליח להשתחרר מאחיזתו.

הוראת החיקוק:

תקיפה סתם - עבירה לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין.

3. בדיון המקדמי כפר הנאשם כפירה כללית בעבירות המיוחסות לו והכחיש כי תקף מי מהמתלוננים בתיק (ר' בפרוטוקול, עמ' 2).

ב. עיקר פרשת התביעה:

4. מטעם התביעה העידה פ', אשתו של הנאשם, וכן ארבעה מהילדים: ד', מ', ב' וג'. יוער, כי שם משפחתם של ב' וג' (א') הינו שונה משם משפחתו של הנאשם משום שהם ילידיה של פ' מנישואיה הקודמים. כמו כן העיד מטעם המאשימה השוטר-הסייר, שהגיע לאירוע הראשון (רס"ל שמעון שוקרון), וכן הוגשו מספר מוצגים, ובהם שלוש הודעות הנאשם (ת/2, ת/3 ו-ת/4) והודעה של ילד נוסף, ט', אשר הוגשה בהסכמה (ת/5).

(1) עיקר עדותה של פ':

5. במהלך עדותה של פ' בבית המשפט ביקש ב"כ הנאשם להגיש הודעה, שנגבתה מפ' במשטרה בסמוך לאירוע הראשון (ההודעה נגבתה ביום 27.8.16 החל בשעה 02:46), ונעתרתי לבקשה זו (ההודעה סומנה נ/1. ר' ההחלטה בעניין זה בפרוטוקול, בעמ' 14).

6. ההודעה נ/1 נפתחת בתלונות כלליות על הנאשם, שלדברי פ' שותה לשוכרה תדיר, עוד מאאאא, ומאז שהמשפחה עלתה ארצה אינו עובד (נ/1, שורה 4). פ' הוסיפה וטענה שכאשר הנאשם משתכר הוא "מפריע בבית, הוא מנסה לגרש אותי מהבית. יש פעמים רבות שהוא מאיים עליי שהוא יחתוך אותי" (נ/1, שורה 5), ואף ציינה כי בעבר תקף אותה הנאשם פעמיים; וכדבריה: "סה"כ הוא תקף אותי מספר פעמים כשהפעם האחרונה הייתה לפני חודש, הוא הביא לי בעיטה בגב, ופעם אחת לפני כן הייתה לפני שנה שהוא גם הביא לי בעיטה בגב".

7. את האירוע הראשון תיארה פ' בהודעה נ/1, שנגבתה כאמור ממש בסמוך לאירוע זה, כלהלן:

מה שהיה היום זה שעשינו קידוש בבית והוא לא היה בבית. בשעה 22:00 בערך הוא חזר הביתה שיכור לגמרי. ראיתי שהוא שיכור אז לקחתי את המצעים והלכתי לישון במיטה אחרת. הלכתי לישון במיטה של הילדים. הוא ראה שהלכתי לישון לבד אז הוא לקח לי את הכרית ודרש שאבוא לישון במיטה. אני לא הסכמתי לישון איתו אז הוא לקח לי את השמיכה והמצעים וניסה למשוך אותי בכוח לחדר. לא הסכמתי ללכת איתו ואז הבת שלי ד' באה וניסתה להרגיע אותו ולשאול אותו למה הוא עושה ככה, בינתיים אני חזרתי חזר[ה] לחדר של הילדים וד' דיברה איתו בחוץ. פתאום שמתי לב שיש שקט הרבה זמן יצאתי החוצה מהחדר של הילדים וראיתי את ד' על הרצפה. היא החזיקה חזק בבטן ושאלתי אותה מה קרה והיא אמרה לי שהוא הרביץ לה. מאוחר יותר היא סיפרה לי שהוא נתן לה בעיטה בבטן. אחרי זה אני צרחתי והבנים שלי באו הביתה, הם היו על הגג, הם שאלו אותי מה קרה ואמרתי שא' הרביץ לה. הוא בזמן הזה הלך לישון בחדר שלו והם הזמינו משטרה (נ/1, שורה 8 ואילך)^[1].

8. פ' נשאלה אם היא התלוננה במשטרה בעבר על כך שהנאשם בעט בה והשיבה בחיוב. כשהחוקר אמר לפ' כי התלונה בעבר היתה אודות קללות ללא אלימות, היא השיבה: **"זאת הפעם שהתכוונתי לפני שנה שהוא נתן לי בעיטה בגב. פשוט לא התלוננתי על זה בשלב ההוא לא רציתי"** (נ/1, שורה 25). פ' ציינה עוד, כי אין עליה חבלות וכי היא אינה זקוקה למקלט לנשים מוכות.

9. עוד סיפרה פ', בהודעתה נ/1, כי **"לפני שנתיים"** הנאשם **"חנק את הבן שלו מ"** (ר' נ/1, שורה 45. מדובר באירוע השלישי שבכתב האישום). לשאלת החוקר מדוע חנק הנאשם את מ' השיבה פ': **"לא יודעת, אני ישנתי ושמעתי רעש, קמתי וראיתי שהוא חנק אותו בצוואר. אני תפסתי את א' (הנאשם - ש.א.) והפרדתי ביניהם, לקחתי את הבן שלו מ' לחדר אחר ואת א' למקום אחר וזהו"** (נ/1, שורה 47).

10. בעדותה בבית המשפט חזרה פ' על תלונותיה הכלליות נגד הנאשם, כפי שעשתה בהודעתה נ/1 (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 18 ואילך). לאחר מכן התייחסה פ' לאירועים הספציפיים מושא כתב האישום, כפי שיפורט להלן.

11. בעניין האירוע הראשון חזרה פ' על תיאור הרקע, כאמור בהודעתה נ/1. יחד עם זאת, בהתייחס למעשי הנאשם נגד ד' טענה פ', כי בעת שהנאשם **"גרר"** אותה **"התערבה הילדה, ד'."** הילדה ביקשה ממנו שיעזוב אותי כי היא אמרה שאני עייפה והתקרבה אליו ודחפה אותו כזה, ואז הוא בא ונתן לה מכות והיא נפלה... נתן לה מכה עם הרגל בבטן והיא נפלה ואז אני צעקתי" (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 6 ואילך).

פ' טענה בעדותה הראשית, אם כן, כי היא נכחה בעת שהנאשם תקף את ד'. פ' עמדה על דעתה זו גם בחקירתה הנגדית ואף כשעומתה עם גרסתה השונה לחלוטין בנ/1, המצוטטת בפסקה 7 דלעיל, שלפיה לא ראתה את התקיפה. בהקשר זה חזרה פ' וטענה, במסגרת עדותה לפני, **"כולנו היינו באותו חדר כשה קרה"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 33; עמ' 11 שורה 1 ואילך).

12. בעניין האירוע השני סיפרה פ', לאחר שרוענן זיכרונה, **"כשאנחנו ישנים הוא היה נותן לי מכות עם המרפק וגם תופס אותי בגרון עם היד"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 12). כשנתבקשה פ' להתייחס ספציפית לאירוע השני, היא הוסיפה שבסופו של דבר הנאשם **"הרביץ לי עם הברך"** (שם, שורה 15) תוך שציינה כי הדבר קרה **"בחדר שינה. אני הייתי ישנה, שכבתי"**. בחקירתה

הנגדית טענה פ' שדובר בשתי תקיפות, "פעם עם המפרק, פעם עם הברך", והסבירה כי ייתכן שהתקיפה השנייה אירעה לאחר הגשת התלונה (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 21 ואילך).

כשנשאלה פ' מדוע סיפרה בעדותה שהתקיפה היתה שבועיים לפני האירוע הראשון, בעוד שבהודעתה ת/1 דיברה על פרק זמן של חודש, היא השיבה: "תאריכים וזה אני לא זוכרת" (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 27). לשאלת ב"כ הנאשם כיצד יודעת פ' שהנאשם הכה אותה, כאשר מגרסתה עולה שהיא ישנה באותה העת, השיבה פ': "אני ישנתי וכשהוא נותן לי מכה אני הרגשתי וכאב לי גם" (ר' בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 3).

13. לבסוף, בעניין האירוע השלישי סיפרה פ', בחקירתה הראשית: "שנתיים לפני כן הוא נתן מכות לילד (הכוונה למ' - ש.א.), אני התערבתי, הפרדתי והכנסתי אותו לחדר... הנאשם תפס לו את הגרון, נפלו ביחד, בשלב הזה אני הפרדתי ביניהם וכל אחד הלך לחדר שלו וזהו" (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 24 ואילך).

בחקירתה הנגדית אישרה פ' כי דובר במעין מריבה, וכדבריה: "הם רבו ביחד. נאבקו" (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 5). פ' ציינה, כי היא אינה יודעת אם הוויכוח בין הנאשם לבין מ' היה בעניין המחשב, אך הוסיפה: "אני רק זוכרת שנכון שהילד היה במחשב ותוך כדי כך שניהם נאבקו אחד בשני ונפלו..." (שם, שורה 8). עוד אישרה פ' כי מ' נהג להעיר לנאשם על כך שהוא חוזר הביתה מאוחר ובמצב של שכרות.

(2) עיקר עדותה של ד':

14. ד' הינה בת משותפת לנאשם ולפ'. במועד עדותה לפני (בחודש ספטמבר 2017) ציינה ד' כי היא רשומה כבת 18, הגם שבפועל היא בת 17 (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 13). ד' היתה עדה לאירוע הראשון ולאירוע השלישי בלבד.

15. באשר לאירוע הראשון תיארה ד' רקע דברים דומה לזה שתיארה אמה (פ'). את הקונפליקט אשר הוביל לתקיפה והתקיפה עצמה תיארה ד' כלהלן:

...הוא (הנאשם - ש.א.) אמר לי שהוא רוצה שהיא (פ' - ש.א.) תישן איתו. אמרתי לו שהיא לא רוצה. אמרתי לו שהיא לא רוצה ושילך. ואז הוא חשב שאני מצלמת בגלל הפלאש. הוא ניסה להזיז לי את הטלפון ואמרתי לו שאני לא מצלמת. הוא ניסה שוב ולא הצליח. הוא קם והלך לחדר. הלכתי לבדוק אם הוא הלך לישון. נכנסתי לחדר והוא אמר לי 'תזוזי, מה את עושה? תזוזי'. הוא התעצבן עליי בגלל שהגנתי עליה...

אמרתי לו פשוט תפסיק להציק לה, הוא לא אמר לי כלום, פשוט ניסה להוציא אותי מהחדר ואני לא יצאתי. אחרי זה הוא נתן לי את הבעיטות. בהתחלה ניסיתי להתגונן כזה. לא חשבתי שיכאב לי. לא קרה אף פעם שהוא גם הושיט אליי יד או משהו כזה, אז לא חשבתי שיקרה משהו. פשוט באותו רגע לא כאב לי שום דבר ואחרי כמה דקות הבנתי שכן קיבלתי מכה רצינית ואז התקפלתי על הרצפה וצעקתי. אמא שלי כנראה שמעה את זה ואז היא קראה לאחים שלי, הם באו, הכניסו אותו לחדר והם אמרו לו 'אתה לא יוצא עד שהמשטרה מגיעה'. ואז המשטרה הגיעה (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 27 ואילך).

16. ד' הוסיפה וסיפרה כי בתחילה הנאשם "הביא לי כמה דחיפות כאלה. הוא רצה שאני אצא מהחדר, וזה לא הוציא אותי מהחדר. אחרי זה הוא נתן לי בעיטה אחת וזה לא כאב לי. אחרי

זה הוא נתן לי עוד אחת ואחרי כמה שניות ספורות הרגשתי שזה כן כאב לי" (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 7 ואילך).

17. בחקירתה הנגדית מסרה ד' כי חדר ההורים, שבפתחו התרחשה התקיפה, קרוב מאוד לחדר הילדים בו שהתה פ' אותה עת, אך אישרה כי לא ניתן לראות מחדר הילדים את המתרחש בחדר ההורים (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 10 ואילך). בהמשך השיבה ד', מפורשות, כי אמה (פ') לא נכחה בתקיפה אלא רק שמעה עליה ממנה.

18. את **האירוע השלישי** תיארה ד', בחקירתה הראשית, באופן הבא:

קרה איזשהו מקרה, אני לא זוכרת מתי, לפני שנתיים בערך, לא זוכרת, אפילו ארבע שנים, משהו כזה, שבו בלילה אחד אח שלי מ' היה בסלון, וכאילו הוא היה עם הפלאפון, בלילה, ואבא שלי הגיע, הוא היה שתוי, ואז אחרי זה הם התחילו לריב וכולם ישנים. לא שמענו את זה. אחרי 10 דקות כשהם התחילו ממש להתווכח, אמא שלי קמה והתחילה להפריד ביניהם. הם התווכחו, היא ניסתה להפריד. אחרי זה אני קמתי וראיתי מה קורה. ראיתי אותם כאילו מתווכחים באגרסיביות, ואז פשוט אני הלכתי לישון (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 26 ואילך).

19. ד' ציינה, כי אינה "זוכרת כל-כך" את האירוע (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 33), אך לאחר שרוענן זיכרונה ציינה כי אמנם ראתה את הנאשם אוחז במ' בצורה אגרסיבית בעורפו (שם, עמ' 18 שורה 1 ואילך). על דברים אלה חזרה גם בחקירתה הנגדית (שם, עמ' 19 שורה 32 ואילך).

(3) עיקר עדותו של מ':

20. מ' הנו בנו של הנאשם מנישואיו הקודמים לנישואיו לפ'. מ' ציין, בעדותו הראשית, כי יחסיו עם הנאשם אינם טובים. כמו כן ציין את העובדה שהנאשם אינו עובד, נוהג להתרועע עם חברים שגם הם אינם עובדים ושותה לשוכרה (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 8 ואילך).

21. בעניין האירוע הראשון סיפר מ' כי לאחר שהנאשם הגיע הביתה, בהיותו שיכור, הוא (מ') ושלושה מאחיו (ג', ב' ו') עלו לגג. מאוחר יותר ירד מ' מהגג, על מנת להתכונן ליציאה, בעוד יתר השלושה נשארו למעלה; או אז:

בדיוק כשירדתי מהגג אז הגעתי לכניסה של הבית ואז הדלת היתה נעולה. שלחתי הודעה לאחותי (ד' - ש.א), תמיד כשהדלת נעולה אני מתקשר אליה והיא פותחת לי את הדלת. שלחתי לה הודעה שתפתח לי את הדלת, הבנתי שהיא לא עונה, דפקתי, ויש בדלת חריץ במנעול שאפשר להסתכל לתוך הבית, אז כזה אני מנסה להסתכל, מסתכל אם משהו בבית, ואז אני רואה את אחותי מחזיקה בבטן ובאה לכיוון והדלת ומש[ת]טחת... (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 24 ואילך).

22. מ' סיפר כי שמע צעקות של אמו (פ'), שלאחר מכן פתחה לו את הדלת. לדבריו, כשנכנס לבית סיפרה לו ד' "שאבא הרביץ לה" ולא היתה מסוגלת לזוז. מ' סיפר עוד, כי פנה לנאשם בשאלה מדוע הכה את ד', אך הנאשם לא ענה לו "והמשיך לישון כאילו כלום לא קרה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 29 ואילך).

23. את האירוע השלישי תיאר מ', בחקירתו הראשית, כלהלן:

כשהייתי גם בתיכון, אני הייתי... בסביבות י"א-י"ב כזה. לקראת סיום הלימודים. ישבתי בבית עם מחשב נייד ועשיתי שם עבודה. זה היה בסביבות 23:00 בערב. אמא שלי הלכה לישון כרגיל, כל הבית הלך לישון, כיבינו אורות חוץ ממני שהייתי בסלון עם מחשב נייד. אמרתי לאמא שלי שאני עוד מעט מסיים את העבודה והולך לישון. ואז אבא שלי נכנס והתחיל להתעצבן על זה שאנחנו מבזבזים חשמל. כמובן שניסיתי להסביר לו שאני עושה עבודה, ושהייתי צריך את המחשב, ולא ישבתי על המחשב הרבה זמן. הוא חשב שמחשב נייד הוא מחובר לתקע או משהו כזה כמו כל מוצר חשמלי, אז הוא ניסה לחפש, לא היה, אז הוא פשוט לקח את המחשב הנייד וזרק אותו. ניסיתי למנוע ממנו, אז הוא התחיל לשלוח לי יד, ניסה להרביץ לי, אמרתי לו 'אבא תירגע', בכל זאת הוא עדיין ניסה להרביץ לי כזה (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 17 ואילך).

ובהמשך:

אני זוכר שהוא ניסה לחנוק אותי, וכמובן שהשתחררתי מזה, והתחיל עימות ביני לבינו. אמא שלי קמה, שמעה את הרעש, ואז היא קמה והתחילה לצעוק 'מה אתם עושים באמצע הלילה'... (ר' שם, שורה 29 ואילך).

24. את המגע הפיזי בין השניים תיאר מ' בהמשך הדברים כשליחת יד לצווארו, שהוא השתחרר ממנה (ר' בפרוטוקול, עמ' 25 שורה 6). ואולם, לאחר ריענון זיכרוננו על-ידי ב"כ המאשימה הוסיף מ' ואמר: "כשהוא (הנאשם - ש.א.) זרק את המחשב הוא הביא לי מכה עם היד בכתף. וכמובן תוך כדי הוא אמר שיזרוק אותי מהבית, שיעיף אותי מפה. הוא שלח יד לכיוון הצוואר, הוא ניסה לחנוק אותי. התחיל עימות בינינו ואז השתחררתי ממנו" (שם, שורה 15-17).
25. מ' אישר, בחקירתו הנגדית, שהנאשם ניסה להכות אותו אך לא הצליח (ר' בפרוטוקול, עמ' 28 שורה 25 ואילך; עמ' 29 שורה 5 ואילך). עם זאת, המשיך והוסיף: "יש מצב שהוא הביא לי איזה בוקס אחד, שתיים, לא כל כך זוכר אם כן" (שם, שורה 18).

(4) עיקר עדותו של ב':

26. ב' (א') הינו בנה של פ' מנישואיה הקודמים. בעת האירוע הראשון שהה ב' על הגג, וכדבריו: "...שמענו צעקה שאמא אומרת "הצילו" אז בריצה ירדנו לבית, נכנסנו, איך שנכנסתי ראיתי את אחותי כבר על הרצפה. שאלתי מה קרה, אמא אומרת שהוא הרביץ לה והיא התעלפה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 23 ואילך).
27. ב' נשאל גם בעניין האירוע השני, אך הוא לא היה עד לאירוע וכל שיכול היה למסור הם דברים ששמע מאמו, פ', אודות כך שהנאשם "נותן לה מרפקים... בגב, כשהיא ישנה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 30 ואילך). ואולם, הדברים צוינו באופן כללי וללא התייחסות קונקרטית לאירוע השני (ר' גם בחקירה הנגדית שם, עמ' 34 שורה 14 ואילך).

(5) עיקר עדות ג':

28. ג' (א') הינו, כמו ב', בנה של פ' מנישואיה הקודמים. עדותו בעניין האירוע הראשון היתה דומה בתוכנה לזו של ב' שכן הוא, כמו ב' (ו'), ירד מהגג רק לאחר שנשמעו צעקותיה של פ'. לדבריו,

כשהגיעו השלושה (הוא, ב' ו') לבית, הם ראו את ד' על הרצפה "עם כאבים, לא יכולה לנשום, מחזיקה פה בלב שלה וממש השתגענו" (ר' בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 11 ואילך).

29. ג' התייחס גם לאירועים השני והשלישי, אך מתוך דברים ששמע מפ' בלבד. יוטעם, כי מעדותו של ג' לא ברור אם הוא שמע את הדברים בסמוך להתרחשות האירועים הנ"ל. בנוסף, באשר לאירוע השני סיפר ג', באופן סתמי, כי שמע מפ' שהנאשם "נתן לה בוקסים בערב" (ר' בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 28).

(6) עיקר עדות השוטר שמעון שוקרון:

30. רס"ל שמעון שוקרון הוא השוטר-הסייר שהוזעק והגיע לבית, לאחר התרחשות האירוע הראשון. בדו"ח הפעולה מיום האירוע הראשון (דהיינו יום 26.8.16), אשר הוגש חלף עדותו הראשית, ציין השוטר שוקרון כלהלן:

...במקום פגשתי את בתו של החשוד (ד' - ש.א.)... אשר בכתה והיתה נראית נסערת. מסרה שאבא שלה... בעט בה בחוזקה בבטן דבר אשר גרם לה לכאב רב ולעצירת נשימתה. טוענת שא' נוהג לשתות אלכוהול מטיל אימתו על הבית בכך שצועק ותוקף את אמה... פ'... מסרה לי שבעלה תקף אותה לפני מספר ימים וחנק אותה...

הגעתי לחדרו של החשוד אשר שכב ערום על המיטה. ביקשתי ממנו שיתלבש, לאחר שהתלבש שאלתי אותו מה קרה והנ"ל אמר לי שבעט בילדה... (ר' בדו"ח ת/1).

31. בחקירה הנגדית אישר השוטר שוקרון כי הוא אינו דובר השפה האמהרית, אך טען כי לא התנהלה בינו לבין הנאשם "שיחה ערה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 5 שורה 1). השוטר שוקרון נשאל אם הוא הזהיר את החשוד בדבר זכויותיו, לפני שדיבר איתו, והשיב שהדבר לא מצוין בדו"ח הפעולה (ת/1).

(7) מוצגי התביעה הנוספים:

32. מטעם המאשימה הוגשו כאמור גם שלוש הודעות הנאשם, וכן הודעה של בן נוסף, ט', אשר הוגשה בהסכמה חלף עדותו בבית המשפט.

(א) עיקר הודעתו של ט':

33. ט' הינו בן נוסף של הנאשם מנישואין קודמים. הודעתו, שנגבתה ביום 29.8.16, הוגשה כאמור חלף עדותו (סומנה ת/5). במועד האירוע הראשון היה ט', לדבריו, בתורנות שבת בבסיס בו הוא משרת, כך שלא היה עד לאירוע ומסר רק דברים ששמע אודותיו. ממילא, דברים אלה הם חסרי משקל ממשי.

34. באשר ליחסים שבין אביו (הנאשם) לבין פ' סיפר ט' כי מדובר ביחסים טעונים, המתבטאים בקללות ובצעקות תוך שהנאשם גם "מדבר שטויות". יחד עם זאת, כך לטענת ט', הנאשם מעולם לא נהג באלימות פיזית (ר' ת/5, שורה 28 ואילך).

(ב) עיקרי הודעות הנאשם במשטרה:

35. במסגרת חקירת המשטרה נגבו מהנאשם, כאמור, שלוש הודעות הנאשם (סומנו ת/2, ת/3 ו- ת/4). ההודעה הראשונה (ת/2) נגבתה בסמוך לאירוע הראשון (נגבתה ביום 27.8.16 החל בשעה 03:48) ושתי ההודעות הנוספות בימים הסמוכים שלאחר מכן.
36. בהודעה הראשונה (ת/2, כאמור מיום 27.8.16), הגיב הנאשם לחשדות בכך שטען שלפ' יש שני בנים אשר מרביצים לו (ת/2 שורה 5). לגופו של עניין, ובהתייחס לאירוע הראשון, הכחיש הנאשם כי תקף את ד' וטען כי שיחק עמה. כשנתבקש הנאשם לפרט כיצד שיחק עם ד', הוא הוסיף: **"סיפרתי לה על השבת, היא התחילה לעבוד ושאלתי אותה איך היא מסתדרת בעבודה והיא אמרה שהכל בסדר, שיחקנו כמו ריקודים כזה ואז הבן שלה (של פ' - ש.א.) ג' התקשר למשטרה"** (ת/2, שורה 9 ואילך). יוטעם, כי הנאשם התחמק ממתן תשובה ברורה באשר לרקע להתרחשות האירוע הראשון, כפי שתיארה אותו ד' (ר' ציטוט דבריה בפסקה 15 דלעיל וכן דברי הנאשם בת/2, שורה 87 ואילך).
- באשר לאירוע השלישי השיב הנאשם כי אינו זוכר אירוע זה, אך מכל מקום הכחיש כל אלימות כלפי מ' (ת/5, שורה 82 ואילך).
37. ההודעה השנייה נגבתה מהנאשם למחרת היום, דהיינו ביום 28.8.16 (ר' ההודעה ת/3). בהודעה זו הכחיש הנאשם, באופן כללי, כל אלימות מצדו כלפי פ' ואמר כי היא משקרת בנוגע לאלימות משום שהיא רוצה להתגרש ממנו (ת/3, שורה 2 ואילך).
- בנוגע לאירוע השלישי טען הנאשם, הפעם, כי מ' הוא שתקף אותו (ת/3, שורה 21). הנאשם סיפר שהרקע לאירוע היה רצונו שמ' ילך לבית הספר, על רקע שיחות טלפון שקיבל ממוריו (שם, שורה 23 ואילך). הנאשם סיפר כי מ' אמר לו: **"אל תשגע אותי ואל תבלבל לי את המוח"** (ת/3, שורה 28), אך הכחיש כי התעצבן עקב כך והוסיף: **"לא הרביץ לי, לא הרבצתי לו"** (שם, שורה 30).
38. הודעה נוספת, שלישית, נגבתה מהנאשם ביום 1.9.16 (ר' ההודעה ת/4). יוטעם, כי במסגרת הודעה זו נחקר הנאשם בעיקר בעניין תלונות המתלוננת שלא נכללו בכתב האישום שלפניו, וממילא אין מקום להתייחס כאן הן לתלונות עצמן והן להכחשות הנאשם לגביהן.

ג. עיקר פרשת ההגנה:

39. מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד. הנאשם סיפר - בעדותו הראשית - כי הוא ופ' נישאו לפני שנים רבות בכפר באאאא, כשבאותה תקופה עבד הנאשם כחקלאי ופרנס את המשפחה. לדבריו, לאחר שהמשפחה עלתה ארצה לפני כשלוש עשרה שנים, הוא החל לסבול מחוליים בכליות ובכבד. הנאשם הפסיק אפוא לעבוד ומתקיים מני אז מקצבת נכות (ר' בפרוטוקול, עמ' 41 שורה 23 ואילך).
40. את האירוע הראשון תיאר הנאשם כלהלן: **"חזרתי מהבית כנסת, עשיתי קידוש, שטפתי את עצמי והלכתי לישון. ד' באה עם מחברות, דברים, ואמרתי לה בואי תראי לי והיינו דוחפים אחד את השני, אמא שלה הגיעה והתחילה לצעוק בבהלה, אחרי זה התקשרו למשטרה"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 42 שורה 5 ואילך). הנאשם אישר כי פ' לא ישנה עמו באותה העת, אך הכחיש כי הוויכוח נסב סביב רצונו לישון עמה (שם, שורה 15 ואילך).
- הנאשם הוסיף כי ד' לא רצתה להראות לו את הדברים שהביאה, אך הכחיש כי תקף אותה עקב כך; וכדבריו:

"לא תקפתי אותה. היא נבהלה אבל לא תקפתי אותה" (שם, עמ' 43 שורה 16).

הנאשם טען עוד, כי בגלל קשיי שפה בעברית הוא לא שוחח עם השוטר (השוטר שוקרון, שהגיע לבית לאחר האירוע הראשון), וממילא לא התוודה בפניו במתן בעיטה לד'. גם בחקירה הנגדית טען הנאשם כך (ר' בפרוטוקול, עמ' 49 שורה 25 ואילך), ובאופן כללי הסביר את הסתירות בגרסאותיו בכך ש"יכול להיות שלא הבינו אותי עם התרגום" (שם, עמ' 51 שורה 30).

41. בעניין **האירוע השני** הכחיש הנאשם, בחקירתו הראשית, כי היכה את פ' והוסיף וטען כי אין לו סיבה לעשות כך משום שהיא אשתו. לדבריו, היא הפסיקה לאהוב אותו ולכן היא מתלוננת נגדו (ר' בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 23 ואילך). בחקירתו הנגדית הוסיף הנאשם וטען, בעניין האירוע השני, "אולי הסתובבתי ותוך כדי שינה והיא קיבלה מכה. אני לא עשיתי בכוונה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 50 שורה 32).

42. לבסוף, את **האירוע השלישי** תיאר הנאשם, בחקירתו הראשית, כלהלן: "הוא (מ' - ש.א.) הפסיק ללכת ללמוד והוא יושב כל היום בבית. הוא ישן כל היום. שלא ילך ויתחיל לקחת סמים בתחנה מרכזית ולא יסתובב אז כעסתי עליו ודיברתי איתו... לקחתי ממנו את המחשב, סגרתי ולקחתי. הוא בא ותפס אותי ואז הוא עזב אותי והלך לישון" (ר' בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 31 ואילך). הנאשם המשיך וסיפר כיצד מוריו של מ' התקשרו בשל חיסורים. לטענת הנאשם, בשל כך ומתוך אחריות הורית הוא כעס על מ' ולקח ממנו את המחשב (שם, עמ' 45 שורה 9 ואילך).

43. בחקירתו הנגדית הסביר הנאשם את דבריו בהודעה ת/3, שלפיהם מ' תקף אותו באירוע השלישי, ואת חזרתו בו מדברים אלה בהמשך אותה הודעה (ר' בפסקה 37 דלעיל), בכך שבמהלך האירוע מ' אמנם תפס אותו (את הנאשם), בניסיון לקחת את המחשב בחזרה. ואולם, כך לדברי הנאשם, מלבד תפיסה זאת לא היתה באירוע אלימות כלשהי (ר' בפרוטוקול, עמ' 51 שורה 18 ואילך).

דיון והכרעה:

ד.

44. ייאמר מיד, כי קיימת אבחנה מהותית וברורה - לעניין התשתית הראייתית שהונחה לפני במהלך המשפט - בין האירוע הראשון, מחד גיסא, לבין האירועים השני והשלישי, מאידך גיסא.

45. לעניין האירוע הראשון הובאו לפני ראיות משמעותיות, אשר צירופן יחדיו מבטל כל ספק סביר באשר להתקיימות האירוע כנטען בעובדות כתב האישום; כלהלן:

ראשית, ד', קורבן האירוע הראשון, העידה לפני אודות פרטי האירוע, ועדותה עשתה רושם חיובי, בלתי-מעצים ומהימן. ד' סיפרה בעדותה הן אודות המכות שספגה מהנאשם, תחילה בדחיפות ולאחר מכן בבעיטות, והן אודות נפילתה ארצה ו"התקפלותה", ובעדותה כשלעצמה יש כדי להוכיח את עובדות האישום הראשון.

שנית, עדותה של ד' אינה עומדת בבדידותה אלא נתמכת, הלכה למעשה, בעדויותיהם של כל בני המשפחה אשר נכחו בבית בעת האירוע הראשון. מעבר לכך שבני המשפחה דיברו על אמרתה המידית של ד' - בהיותה קורבן אלימות - אודות כך שהנאשם תקף אותה, אף חשובה מכך היא העובדה שהם העידו כי ראו את ד' על הארץ מתפתלת בכאב ומחזיקה את בטנה. בעדויות ישירות אלה יש אפוא תמיכה משמעותית בגרסתה של ד'.

46. לכל הראיות האמורות מתווספת גם הודאתו של הנאשם, בפני השוטרי-הסייר שהגיע לבית, כי הוא אמנם נתן בעיטה לבתו (ר' בפסקה 30 דלעיל). מקובל עליי, אמנם, טיעון ב"כ הנאשם כי הודאה זו ניתנה בנסיבות בעייתיות, בהתחשב בנתונים הבאים: (א) קשיי השפה של הנאשם; (ב) ההמולה שהיתה בבית בעת הגעת השוטרים, עקב ריבוי הנוכחים; ו-(ג) אי העמדת הנאשם על זכויותיו כחשוד, או למצער העדר תיעוד בקשר לכך. בנסיבות אלה יש, על כן, ליתן משקל נמוך להודאה זו. יחד עם זאת, כאמור, האירוע הראשון הוכח כדבעי בגרסאותיהם של ד' ושל העדים הנוספים התומכים בה, כך שההודאה האמורה רק מצטרפת למכלול ראייתי זה ולמעשה אף אינה נדרשת.
47. ב"כ הנאשם הרחיב בסיכומיו בשאלת הקשיים שנתגלו בעדותה של פ' בבית המשפט, ובראשם הסתירה המהותית בסוגיית נוכחותה בתקיפה מושא האירוע הראשון. כזכור, בעוד שבגרסתה במשטרה מסרה פ' כי לא ראתה את התקיפה עצמה - וכך גם העידה ד' - הרי שבבית המשפט התעקשה פ' לומר כי נכחה וראתה את התקיפה. מדובר כמובן בסתירה מהותית - גם נוכח עדותה של ד' - ועל כן יש בה כדי להעיב על מכלול גרסתה של פ', בפרט על רקע הסכסוך המתמשך שבניה לבין הנאשם. מכאן, שיש ליתן משקל מוגבל בלבד לעדותה של פ' במשפט זה. יחד עם זאת, כאמור, האירוע הראשון הוכח במשפט כדבעי, במכלול של עדויות, ועל כן אין בקשיים שבעדותה של פ' כדי להעלות או להוריד לעניין הוכחת אירוע זה.
48. שונה הוא הדין בעניין האירוע השני והאירוע השלישי. האירוע השני הינו בלתי ברור במיוחד. על פי עדותה של פ', נוכח המועדים השונים שמסרה, קשה ולמעשה בלתי אפשרי למקמו בציר הזמן. יתר על כן, וזו אף נקודה משמעותית יותר, כלל לא ניתן לקבוע באיזו תקיפה מדובר. בכתב האישום דובר על מכה בגב באמצעות הברך, אך בדבריה של פ' צוינו גם מכות עם המרפק וחניקות (ר' בפסקה 12 דלעיל), ובמקום אחר בעיטות (ר' בפסקה 6 דלעיל). בנסיבות אלה, על פני הדברים לא ניתן לקבוע ממצאים ברורים - בוודאי ברמת הוודאות הנדרשת במשפט הפלילי - בעניין פרטי האירוע השני.
49. באשר לאירוע השלישי, הקורבן באירוע זה - מ' - לא יכול היה לזכור את פרטי האירוע בבירור, גם לאחר שרוענן זיכרונו, וכך גם ד', שאף היא נדרשה לריענון זיכרון (מסתמא בשל חלוף הזמן הרב ממועד אירוע זה). מכל מקום, מעדויותיהם של עדי הראייה לאירוע השלישי - דהיינו: מ', ד' ופ' - עולה תיאור של יכוח ומאבק בין מ' לבין הנאשם (אביו), להבדיל מתקיפה.
50. במיוחד יש לציין, בהקשר זה, את עדותו של מ' - המתלונן באישום השלישי - שממנה עולה תיאור מאבק סביב המחשב, שקיים ספק של ממש אם הוא עולה כדי תקיפה ודווקא מצידו של הנאשם. אמנם מ' ציין, במקום אחד, כי "יש מצב" שהנאשם היכה אותו באגרופים, הגם שאינו זוכר בדיוק (ר' בפסקה 25 דלעיל). ואולם, מדובר בדברים ספקולטיביים על פניהם, שלא ניתן לבסס עליהם הרשעה בפלילים. מכאן, שלעניין האירוע השלישי מתעורר ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם.
51. לבסוף, לא למותר להעיר בשולי ההכרעה בעניין האירוע השני והאירוע השלישי, כי גרסתו של הנאשם - הן במהלך חקירת המשטרה והן בעדותו לפניי - לא היתה נקייה מספקות ומתמיהות, כפי שגם הסניגור ציין בסיכומיו, בהגינתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 55 שורה 31 ואילך). לא זו אף זו: מהעדויות במשפט עלה בבירור כי הנאשם סובל מבעיות כלליות בהתנהגותו, שדומה כי מקורן בכך שעם העלייה ארצה לא השכיל הנאשם להשתלב בעבודה והחל לכלות את זמנו בבטלה ובשתייה; והכל למגינת ליבה של פ'.

ואולם, בספקות ובתמיהות שבגרסת הנאשם, כמו גם בבעיות הכלליות שבהתנהלותו, אין משום תחליף לראיות שהמאשימה נדרשת על-פי הדין להביא להוכחת אשמתו של הנאשם בפלילים; ובוודאי שאין בהם משום ראייה כי הנאשם אמנם ביצע את המיוחס לו בעובדות הספציפיות של האישום השני והאישום השלישי.

ה. סוף דבר:

52. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מחליט כלהלן:

אני מרשיע את הנאשם, באישום הראשון, בעבירה שבה הוא הואשם באישום זה, דהיינו: עבירה של תקיפה סתם (קטין על ידי אחראי), לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
אני מזכה את הנאשם מהעבירות שבהן הוא הואשם באישום השני ובאישום השלישי.
ניתנה היום, ט"ו שבט תשע"ח, 31 ינואר 2018, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי ההדגשות שבציטוטים **אינן** מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך ציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה.